

31998F0699

L 333/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

9.12.1998

SPOLEČNÁ AKCE

ze dne 3. prosince 1998

přijata Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní

(98/699/SVV)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. K.3 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Spojeného království,

s ohledem na akční plán skupiny na vysoké úrovni pro organizovanou trestnou činnost, schválený Evropskou radou na zasedání v Amsterdamu ve dnech 16. a 17. června 1997, a zejména na doporučení 26 písm. b) o posilování sledování a zajišťování výnosů z trestné činnosti,

po přezkoumání stanovisek Evropského parlamentu po konzultaci vedené předsednictvím v souladu s článkem K.6 Smlouvy o Evropské unii,

s ohledem na společné akce ze dne 5. prosince 1997 o vytvoření mechanismu pro hodnocení použití a provedení mezinárodních závazků v boji s organizovanou trestnou činností na vnitrostátní úrovni ⁽¹⁾ a ze dne 19. března 1998, kterou se zavádí program výměn, vzdělávání a spolupráce pro osoby odpovědné za boj proti organizované trestné činnosti (program Falcone) ⁽²⁾,

vzhledem k přistoupení členských států k zásadám úmluvy Rady Evropy z roku 1990 o praní, vysledování, zajištění a propadnutí výnosů z trestné činnosti,

s ohledem na návrh společné akce, kterou se stanoví, že účast na zločinném spolčení je v členských státech Evropské unie trestným činem, a zejména z trestných činů uvedených v této společné akci,

vzhledem k požadavkům směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému

k praní peněz ⁽³⁾ a 40 doporučení pro boj proti praní peněz Finanční akční skupiny proti praní peněz ve znění z roku 1996, a zejména k doporučení č. 4,

s ohledem na společnou akci ze dne 17. prosince 1996 o sblížení právních předpisů a praxí členských států Evropské unie pro boj proti drogové závislosti a předcházení nedovolenému obchodu s drogami a boj proti němu ⁽⁴⁾,

vědoma si společného záměru zlepšit koordinaci mezi orgány činnými v trestním řízení,

připomínajíc společnou akci o vytvoření Evropské soudní sítě, přijatou Radou dne 29. června 1998 ⁽⁵⁾,

vzhledem k tomu, že díky účinnější spolupráci dochází ke zdokonalování prostředků, které mají zamezit trestné činnosti tvořící součást organizované trestné činnosti, zavedením účinnější spolupráce mezi členskými státy při identifikaci, sledování, zajišťování nebo zmrazování a propadnutí výnosů z trestné činnosti;

vzhledem k tomu, že zavedením vzájemně slučitelných postupů bude evropská spolupráce při identifikaci, sledování, zajišťování a propadnutí nezákonných příjmů účinnější;

vzhledem k tomu, že doporučení č. 16 výše uvedeného akčního plánu na boj proti organizované trestné činnosti zdůrazňuje nutnost urychlit postupy soudní spolupráce ve věcech souvisejících s organizovanou trestnou činností a významně snížit lhůty pro předávání a odpovědi na žádosti;

vědoma si toho, že členské státy přistoupily k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959;

vzhledem k Úmluvě Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988 a mimořádnému zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů o drogách v roce 1998;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 344, 15.12.1997, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. L 99, 31.3.1998, s. 8.

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 342, 31.12.1996, s. 6.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4.

uznávajíc úspěch semináře o propadnutí výnosů konaného v roce 1996 v Dublinu při odhalování překážek účinné spolupráce;

vědoma si, že formami spolupráce stanovenými v této společné akci nejsou dotčeny jiné formy dvoustranné nebo mnohostranné spolupráce,

PŘIJALA TUTO SPOLEČNOU AKCI:

Článek 1

1. Za účelem zesílení účinného boje proti organizované trestné činnosti členské státy zajistí, aby nebyla podána nebo potvrzena žádná výhrada týkající se níže uvedených článků Úmluvy Rady Evropy z roku 1990 o praní, vysledování, zajištění a propadnutí výnosů z trestné činnosti (dále jen „úmluva z roku 1990“):

- a) článek 2: za předpokladu, že za trestný čin je možno uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody v trvání nejméně jednoho roku;
- b) článek 6: za předpokladu, že jde o závažné trestné činy. Za tyto trestné činy musí být v každém případě možno uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok, nebo ve státech, jejichž právní systém stanoví pro trestné činy dolní hranici, trestné činy, za něž je možno uložit trest odnětí svobody nebo omezení osobní svobody v trvání nejméně šesti měsíců.

Písmeno a) se netýká výhrad proti propadnutí výnosů z trestné činnosti trestné podle daňových předpisů.

2. Každý členský stát zajistí, aby jeho právní předpisy a postupy týkající se zajišťování výnosů z trestné činnosti také umožňovaly propadnutí majetku v hodnotě odpovídající těmto výnosům, a to jak v čistě vnitrostátních řízeních, tak i v řízeních zahájených na žádost jiného členského státu, včetně žádostí o výkon zahraničních příkazů k propadnutí. V méně závažných případech však mohou členské státy vyloučit propadnutí majetku v hodnotě odpovídající výnosům z trestné činnosti. Pojmy „majetek“, „výnosy“ a „propadnutí“ jsou chápány ve smyslu článku 1 Úmluvy z roku 1990.

3. Každý členský stát zajistí, aby mu jeho právní předpisy a postupy umožňovaly identifikovat a sledovat na žádost jiného členského státu výnosy podezřelé z toho, že by mohlo jít o výnosy z trestné činnosti, pokud existují veškeré důvody se domnívat, že byl spáchán trestný čin. Tyto právní předpisy a postupy umožní,

aby pomoc byla poskytnuta již v nejrannějším stupni vyšetřování, a za tím účelem se členské státy vynasnaží, aby vůči ostatním členským státům omezily použití možností odmítnout pomoc podle čl. 18 odst. 2 a 3 Úmluvy z roku 1990.

Článek 2

1. V rámci fungování Evropské soudní sítě připraví každý členský stát uživatelsky přátelského průvodce, který obsahuje informace, kde získat radu, a upřesňuje typ pomoci, kterou je možno poskytnout při identifikaci, sledování, zmrazení nebo zajišťování a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní. Příručka bude také obsahovat jakákoliv významná omezení týkající se takové pomoci a bude uvádět, jaké informace musí žadatelské státy poskytnout.

2. Příručky uvedené v odstavci 1 budou zaslány generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie, který zajistí jejich překlad do úředních jazyků orgánů Evropského společenství a rozešle je členským státům, Evropské soudní síti a Europolu.

3. Každý členský stát zajistí, aby příručka uvedená v odstavci 1 byla průběžně aktualizována a aby byla generálnímu sekretariátu Rady sdělena každá změna, aby ji bylo možno přeložit a rozeslat v souladu s odstavcem 2.

Článek 3

Členské státy přiznávají všem žádostem z jiných členských států, které se týkají identifikace, sledování, zmrazení nebo zajišťování a propadnutí majetku, stejnou důležitost, jakou přiznávají takovým opatřením ve vnitrostátních řízeních.

Článek 4

1. Členské státy podpoří přímý kontakt mezi vyšetřovateli, vyšetřujícími soudci a státními zástupci členských států a vhodným způsobem použijí stávající pravidla spolupráce k zajištění toho, že formální žádosti nebudou podávány v případech, kdy to není nezbytně nutné. Pokud je nutná formální žádost, dožadující členský stát zajistí, aby byla správně vyhotovena a aby splňovala všechny požadavky dožadovaného státu.

2. Pokud není možné vyřídit žádost o pomoc způsobem, jaký dožadující stát očekává, dožadovaný stát se vynasnaží, po patřičném poradě s dožadujícím státem a za plného dodržování vnitrostátních právních předpisů a mezinárodních závazků, nalézt náhradní způsob vyřízení žádosti.

3. Členské státy podávají žádosti o pomoc, jakmile je určena přesná povaha požadované pomoci, a pokud je žádost označena jako „naléhavá“ nebo pokud je uvedena lhůta, uvedou důvody naléhavosti nebo uvedené lhůty.

Článek 5

1. Členské státy přijmou, není-li to v rozporu s jejich vnitrostátními právními předpisy, veškerá nezbytná opatření k minimalizaci nebezpečí rozplynutí majetku, mimo jiné předpisy, které mohou být nezbytné pro zmrazení nebo neprodlené zajištění majetku, o který jiný členský stát žádá, aby pozdější žádost o propadnutí nebyla zmařena.

2. Pokud vyřízení žádosti o soudní pomoc v části jednoho členského státu vyžaduje, aby se ve vyšetřování pokračovalo v jiné části tohoto členského státu, přijme členský stát, pokud to není v rozporu s jeho vnitrostátními právními předpisy, veškerá možná opatření, aby potřebná pomoc byla poskytnuta a nebylo přitom nutné podávat novou žádost.

3. Pokud vyřízení žádosti vyžaduje, aby se vedla další šetření v související věci a pokud dožadující stát zašle dodatečnou žádost, přijme dožádaný stát, pokud to není v rozporu s jeho vnitrostátními právními předpisy, veškerá možná opatření, aby tuto dodatečnou žádost urychleně vyřídil.

Článek 6

1. Členské státy zajistí, aby byly přijaty postupy pro informování soudů o nejlepší praxi v mezinárodní spolupráci při identifikaci, sledování, zmrazení nebo zajišťování a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní.

2. Členské státy zajistí, aby všem vyšetřovatelům, vyšetřujícím soudcům, státním zástupcům a jiným dotčeným úředníkům bylo poskytnuto náležité školení týkající se nejlepší praxe v mezinárodní spolupráci v oblasti identifikací, sledování, zmrazení nebo zajišťování a propadnutí.

3. Předsednictví a zúčastněné členské státy, v případě potřeby ve spolupráci s Evropskou soudní sítí a Europolem, pořádá podle potřeb semináře pro úředníky z členských států a pro ostatní dotčené odborníky za účelem podpory a rozvoje nejlepší praxe a slučitelnosti postupů.

Článek 7

Rada do konce roku 2000 přezkoumá tuto společnou akci s ohledem na výsledky fungování společné akce ze dne 5. prosince 1997 o vytvoření mechanismu pro hodnocení použití a provedení mezinárodních závazků v boji s organizovanou trestnou činností na vnitrostátní úrovni.

Článek 8

1. S výhradou odstavce 2 přijmou členské státy veškerá vhodná opatření k provedení této společné akce, jakmile vstoupí v platnost, a zajistí, aby její obsah byl dán na vědomí příslušným celostátním i místním orgánům.

2. Členské státy předloží vhodné návrhy pro provádění článku 1 do tří let od vstupu této společné akce v platnost, aby je mohly příslušné orgány zvážít za účelem jejich přijetí.

Článek 9

Tato společná akce bude zveřejněna v Úředním věstníku a vstupuje v platnost dnem svého zveřejnění.

V Bruselu dne 3. prosince 1998.

Za Radu

předseda

K. SCHLÖGL